

Bassa del Molí de l'Avencó

Tagamanent

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Al barri de l'Avencó.
Emplaçament Darrera el mas Avencó, a tocar de la riera, dins el camping.

Coordenades:

Latitud: 41.76481
Longitud: 2.26063
UTM Est (X): 438542
UTM Nord (Y): 4623928

Classificació

Número de fitxa 08276 - 63
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Element arquitectònic
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVII-XIX
Estat de conservació Dolent
Notes de conservació: Resten sota el càmping.
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 000900DG32D028

Fitxes associades:

[Pou Gran](#)

[El Pou Vell \(Pou Mitjà o Pou n. 2\)](#)

[El Fornot d'Avencó \(o El Forn, Pou Petit, o Pou n.1\)](#)

[Mas Avencó i Molí de l'Avencó](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez

Data de registre de la fitxa: dl., 19/03/2001 - 01:00

Descripció

Bassa de contenció de grans dimensions per on mitjançant un sistema de canalitzacions, una petita sèquia i un canal, hi arribava l'aigua de la riera d'Avencó. Aquesta aigua era desviada per una petita presa que hi ha en un saltant de la riera, una mica més amunt de l'actual càmping i que va destruïda a causa dels darrers aiguats. Ara se'n ha construït una de nova al mateix emplaçament, tot i que encara es veuren restes de les estructures de la primera construcció. Aquesta resclosa permetia retenir l'aigua i per mitjar d'un rec la desviava a les basses. Un cop l'aigua arribava a les basses aquesta es deixava gelar. Aquestes estructures eren grans contenidors de dimensions oscil·lants entre 32 per 20 m, cada una. No tenien gaire alçada i això ha fet que actuament romanguin sota l'infraestructura del càmping.

Història

L'activitat humana per la zona de l'Avencó, ja es documenta al segle XI, segurament aleshores ha existiria una bassa o rec que portaria l'aigua de la riera al molí. Aquest conjunt hauria estat utilitzat per fer moure les moles del molí i per la producció de glaç durant l'hivern, en època més moderna. Aquest glaç s'obtidria per la derivació de l'aigua per unes basses més petites on es glaçaria. En alguns contractes d'arrendaments de pous (en els més antics) es menciona la ubicació de la resclosa, així com de la sèquia que portava l'aigua a les basses. A la Carta precària es diu: "...y uso de otros pozos, toma el agua por medio de resclosa y cequía de arroyo o riera llamada vulgarmente Avancó en el sitio llamado Llubiner". En un contracte de 1839 es diu que només es poden fer servir les basses per la producció del gel: però a vegades l'arrendador també donava permís per utilitzar l'aigua de la bassa del molí. De les basses en sortien diferents tipus de productes. El glaç picat o triturat que es feia directament a la bassa del molí; o les lloses o blocs de gel que després s'empouaven.

Bibliografia

AAVV.(1937) "Un document interessant (1770-1780)" a Butlletí de l'Agrupació Excursionista de Badalona, VII, n.34, p. 1-6. BERNAD, F. (1991). "Els pous de glaç a l'Avencó" a I Jornades d'Arqueologia Industrial de Catalunya. Hospitalet de Llobregat. CANTARELL, C. (1992). "Els pous de gel al Vallès Oriental" a Lauro, 4. p.3. IPEC-Montseny (1998) n.2443. LLOBET, S. (1947). El medio y la vida en el Montseny. CSIC. Barcelona 1947. LÓPEZ, J. (1992). "Els pous de neu i de glaç al Montseny" a Monografies del Montseny, 7, p. 61. NUET, J. (1970) "Els pous de neu del Montseny" a Muntanya, XCIV. PLADEVALL, A. (1993). "El negoci de la neu i del gel" a Sitja del Llop, 3. SERRA, M. (1997). Els pous de glaç d'Avencó. Temes Aiguafredencs VII bis. Ajuntament d'Aiguafreda. VIVES, E. (1983). "El glaç de Tagamanent" a Associació de Veïns i Amics de Tagamanent, 9.

